

Crăciun fără tine

Camelia Ardelean

Miroase-a iarnă și a scortişoară
Din vinul fiert pe soba cu tăciuni.
Mă-ntreb din nou, a nu știu câta oară:
Ești supărat sau vrei să te răzbuni?

Simt iz de cozonac și fructe coapte,
În blânda atmosferă de Crăciun.
La geam coboară pașnic Sfânta noapte,
Fuiorul de-amintiri îl recompun.

Copiii cântă vesele colinde,
Eu nu le-aud, pierdută-n gândul meu.
Pe cerul gri văd luna cum se-aprinde.
Un bulgăre de foc, m-aprind și eu.

Călătorind prin parcul de luceferi,
Te caut veșnic, astru de demult.
Aș vrea-mpreună să ne-ntoarcem, teferi,
Și, ca prin vis, tăcerea să-ți ascult.

Revin subit la focul meu din sobă,
Din praf de stele-ncerc să mă adun.
Din nori mi-aș face scumpă garderobă
Sau i-aș aduce-n bradul de Crăciun.

Așa mai sper că vii-napoi, la mine,
În palma vieții să-mi citești din nou,
Tristețea,-ncet-încet, să mi se-aline,
Să-mi fii din nou al inimii ecou...